

शब्दवच्च शब्दो निन्दितो भवति । वैदूर्यनिभं चन्द्रसमान
वर्णं कसम्भितोत्फलसदृशवर्णं निर्मलाकाशवर्णं मतसो
पुष्पनिभं वा कुन्तफजं श्रियं भर्तुर्ददाति, मधुकौश-
मानवर्णं श्यामलोद्भवर्णं मच्चिकासवर्णं निन्दितं
भवति । हंसशुकमयूरताम्रचूडघटनन्द्यावर्त्तकूर्ममत्स्य
सरित्प्रभा अन्ये च मङ्गलशंसिनः पदार्थाः कुन्तव्रणेषु
यदि दृश्यन्ते तदा ते धर्मकामार्थसाधकाविनिर्दिष्टाः ।

पादुकीलूकपादपवायसङ्घटप्रजसूकनिगलकलासाखे-
त्येवं निन्दिताः पदार्था दृश्यन्ते व्रणेषु ते दृष्टाः श्रिय-
मपहरन्ति वत्सेति व्रणलक्षणम् । छाया वक्ष्यते ध्वज-
पताकाचामरच्छतोरणशिविकाविशसाङ्गुशवर्द्धमानभङ्गा-
रगजतरङ्गायस्मिन् कुन्तफले दृश्यन्ते धौतच्छाया-
न्तरगतास्तं कुन्तमपुण्यकृतो न लभन्ते नकुलचूडक-
च्छकरमहिप्रवायसोलूकयल्मीकादयो ये निन्दितायदि
कुन्ते स्युर्धौतशक्ते तदा स कुन्तः श्रियं भुज्यमाना-
मपि विनाशयेद्यस्तादृशङ्कुन्तं विभ्रयात् । स वधं वन्धं
सद्योलभेत तस्य मर्हिणी वा । चूलिकयोर्व्याघ्रमखस्य
शुक्लानि चूर्णानि समभागानि कारयेत् । तत् चूर्णितं
हत्वा तेन चूर्णेन फले घर्षोपघर्षितं कुन्तफलं निर्मलं
भवति दुर्गन्धं न भवेत्तथा मलेन न लिप्यते । तत्र वर्मको-
पसमन्वितं समाहितं कारयेच्चालिकावस्त्रिर्घणं सुदृढा
यामेन व्यतुवन्नेन सुल्लिप्तैश्चार्द्वलक्षकैः सुवर्णमये रजत
मये वा वर्मणि रत्नालङ्कृतैर्नलिका स्त्रिया कर्त्तव्या ।
स्त्र्येददपरिग्रहश्च तथाचोक्तं कुन्तस्य कर्त्तव्यं नलिका-
सहजं वा । नलिका चत्वारिंशत्प्रमाणनः श्रिता कार्या हरीत-
कीसदृशनालफलसमानं यित्वफलाकारं ककुभकपित्त-
फलसदृशं वा दृष्टमष्टाक्षं वा कलशामलकाकारं वा
भवति सर्वोपस्करान्वितं कुन्तायुधं पट्टिपलं श्रेष्ठं-
पञ्चाशत्पलं मध्यमं चत्वारिंशत्पलं निम्नतममिति प्रबल-
रिपुविनाशकं क्रियान्वितञ्च कुन्तं कारयेच्चतु सप्रमा-
णादधिगौरवं, यो हि कायसारस्य बलमविदित्वा कुन्ता-
युधमावहेत् सादिक्षस्तस्याजीर्णमजानतः पुरुषंसेवाति
भुक्तमशनं कुन्तायुधं विधीयति । श्रौतौघने कुन्तलक्षणम्”
कुन्ताः प्रविशन्तीत्यत कुन्तधारिणि लक्षणेत्यालङ्कारिकाः ।
“शक्तिकुन्तध्वजरथावाजवारणगोदृष्टाः” सुशु० । “शक्ति
कुन्ताद्यायुधानीति” सुशुतः ।

कुन्तल पु० कुन्तं लुङ्गक्रीडं (उकुण्ठ) लाति ला-क । १ क्रेशे
“कापि कुन्तलसंन्याससंयमव्यपदेशतः । बाङ्गमूलं

स्तनौ नाभिपङ्कजं दर्शयेत् स्फुटम्” सा० द० । महाश्व
कारत्वात् स्त्रीवरे च अमरः । कुन्तलाकारं केशाया-
कारं लाति ला-क । श्ववे ४ चपको पानपात्रे पूना-
ङ्गले च विभ्रः । ६ भुवकभेदे “यथैः पोडुशभिः कार्यः
कुन्तलो लघुशेखरैः । शृङ्गारे च रसे प्रोक्त आनन्द-
फलदायकः” इति संगीतदामो० । “कामगिरिं ससारश्च
द्वारकानं महेश्वर ! ! श्रीकुन्तलाभिधोदेशः कथितः
पूर्वं स्मरिभिः” शक्तिसङ्गमतन्त्रोक्ते ७ देशभेदे पु० भूस्त्रि-
“स्नाता तिष्ठति कुन्तलेचरसुता वारोऽङ्गराजखटुः” सा० द० ।
“अथापरे जनपदा दक्षिणा भरतर्षभ” इत्युपक्रमे “जि-
ह्विकाः कुन्तलास्यैव सौहृदा नलकाननाः” भा० भी० ६ अ०
दक्षिणात्यजनपदोक्तौ । तेषां राजा अण् । कौन्तल तद्दे-
शम्भे । बहुषु तस्य लुक् । कश्चित् एकत्वेऽपि लुक् ।
“आकर्षः कुन्तलस्यैव मालवाद्याम्बुकास्तथा । द्वाविडाः
सिंहलास्यैव राजा काशमीरकस्तथा” भा० सं० १ अ० ; ते
अभिजनोऽस्य अण् । कौन्तल पितृादिक्रमेण तद्देश-
वासिनि । बहुषु तस्य लुक् ।

कुन्तलवर्द्धन पु० कुन्तलान् वर्द्धयति दृध-णिच्-ल्ये ।
शृङ्गराजे (भीमराज) राजनि० । तद्रससेवनेन हि
केशद्विरियि वैद्यकप्रसिद्धिः ।

कुन्तलिका स्त्री कुन्तलापाकारो विद्यतेऽस्याः ठन् अत
इत्त्वम् । दध्यादिच्छेदनां शृङ्गुरिकाभेदे पालिकायाम्
हारा० । शबालानामौषधौ (बाला) स्त्री सुशुतः । यथा
“कुन्तलिकाकुरगिटकाप्रभृतानीत्युपक्रमे “स्नादुपा-
करसाः शीताः कफघ्नाद्यातिपित्तलाः । लवणार्द्रर-
साहृत्ताः सचाराः वातलाः सराः । स्नादुतिक्ता कुन्त-
लिका” [राजनि० ।

कुन्तलोशीर न० कुन्तल इयोशीरम् । (बाला) नामोषधौ
कुन्ताप पु० । वैदिके ऋचां पाठप्रकारभेदे तत्प्रकारः आह०
औ० ८ अ० १० ८ अ० स्म० दर्शितोयथा

“तस्मादूर्ध्वं कुन्तापम्” सू०

“तस्मादूर्ध्वं पाकमेदूर्ध्वं कुन्तापं यं सेतु । तस्मादूर्ध्वं मिति
वचनात् साध्यन्दिने घृताकपौ प्रविष्टे तदनन्तरं कुन्ता-
पः स्नादसति प्रवेशे ततोदसधनेऽपि तस्य प्रवेशो नास्तीति
गम्यते” नारा० द० । “तस्यादितस्तददर्शयिष्याहं निगदी
यंसेत” सू० । “तस्य कुन्तापस्यादितस्तददर्शयिष्याहं निगदी
विनर्दीऽयमपूर्वं इति तस्याः स्वरूपनिर्देशनमाह” द० ।
“ततोयेषु पादेऽपूदात्तमनुदात्तपरं यत् प्रथमं तन्निर्देशेन” तू०